

PSYKOLOG
Bjørn Roald Larsen
SPESIALIST I KLINISK PSYKOLOGI,NPF

FREDRIKSTAD KOMMUNE	
BARNEVERN TJENESTEN	
SAKSNR. 312849	LØPENR. 8667105
KASS.AR	KOPI
SAKSBEH. KABF	20. DES. 2005
ARKIV	<input type="checkbox"/> DATOSIGN
ARKIVDEL	
KLASS	

Bilag 3

Ullsvei 10
1782 Halden

Mobtelf. 91175986
Faks 69175332
E-post bjorn.larsen@halden.net

Fredrikstad Kommune
Barneverntjenesten
1600 FREDRIKSTAD

Halden 09.12.2005

SAKKYNDIGERKLÆRING VEDRØRENDE [REDACTED] F. [REDACTED] 1994

Undertegnede har 15.05.2005 avgitt en erklæring vedrørende ovennevnte. Denne erklæringen ble fremlagt i Fredrikstad Tingrett medio juni 2005.

Undertegnede har fått i mandat av barneverntjenesten i Fredrikstad kommune å vurdere [REDACTED] tilstand etter plassering i fosterhjem.

Følgende mandat ble gitt:

- Vurdere endring i adferd etter plassering i fosterhjem
- Vurdere hvordan kontakt mellom biologiske foreldre fungerer og om det er til beste for gutten.

Undertegnede har gått igjennom sakens dokumenter på nytt og deltatt på ansvarsgruppemøte på [REDACTED] sin skole samt hatt samtale med hans fosterforeldre og observert og hatt samtale med [REDACTED] i fosterhjemmet, medio november 2005. Undertegnede har videre hatt samtaler både direkte og på telefon med veileder for fosterhjemmet.

Under den opprinnelige utredningen hadde undertegnede observasjoner av [REDACTED] både i institusjon og hjemme hos familien [REDACTED]. Under den perioden, våren 2005, som undertegnede foretok en sakkyndigutredning var [REDACTED] til Utredning ved Åsebråten barnepsykiatriske klinikk.

Undertegnede vurderte det slik at [REDACTED] har særskilte omsorgsbehov i kraft at han både er evnemessig ujevn og til dels svak og at han har en underliggende kontaktforstyrrelse.

Undertegnede vurderer det dit hen at det ikke er indikasjoner på at det foreligger en tilstand av

604

Tourettes syndrom, men det er tegn som tyder i retning av en gjennomgående utviklingsforstyrrelse. Det kan være en lettere form for Asbergers syndrom eller en reaktiv utviklingsforstyrrelse.

Både undertegnede og Åsebråten Barnepsykiatriske klinikk endte opp med en konklusjon om at det foreligger en reaktiv utviklingsforstyrrelse.

Etter endt behandling i Fredrikstad Tingrett ble [REDACTED] fosterhjemsplassert hos en fosterfamilie på utsiden av Tønsberg. Fosterhjemmet ligger i et sentralt, men skjermet boområde og [REDACTED] går på den lokale skole.

Undertegnede deltok medio november 2005 på et anvarsgruppemøte på [REDACTED] sin skole hvor fosterforeldre, barnevern og skole deltok.

På møtet kom det frem at [REDACTED] hadde utviklet seg positivt på skolen både faglig og sosialt. [REDACTED] har et særlig tilrettelagt skoleopplegg med full resurstilgang.

[REDACTED] deltok i alle fag med støttelærer og smågruppe tilknytning. [REDACTED] er faglig svak, men viser fremgang.

Sosialt sett har han etter en noe nølende start hatt en fin utvikling og har etablert sosiale relasjoner med andre elever og andre i hans bomiljø.

Den avvikende adferd som tidligere har vært dominerende, med bruk av avvikende språk og motorisk uro og repeterende handlinger har ikke vært synlig annet enn i situasjoner som har vært svært presset. I følge fostermor har dette vært i perioder med utstrakt telefonisk kontakt med familien, særlig mor.

Undertegnede observerte og snakket med [REDACTED] i fosterhjemmet dels sammen med fostreforeldrene, dels alene.

Undertegnede hadde under hele sakkyndigutredningen i foreldrehjemmet hatt vansker med å få en dialog med [REDACTED] og observert ham som avvikende i adferd, følelsesuttrykk og språkbruk.

I fosterhjemmet oppførte han seg svært adekvat og normalt for en gutt på hans alder. Han fremviste under observasjonstiden på noen timer ikke avvikende i språk. Han sakket normalt og hadde ingen repeterende eller avvikende språkbruk.

Han fremviste heller ingen motorisk uro, men satt rolig sammen med på det meste fem voksne og spiste og snakket om hvordan det gikk på skolen, hva han gjorde på fritiden og andre dagligdagse temaer. Vi så på bilder og i tillegg var det vanlig småprat. Hans adferd var i den situasjonen adekvat og svært forskjellig fra hva jeg hadde observert i hans hjem. I hjemmet var han avvikende både i adferd, følelser og språk. Her var han normalt fungerende.

Undertegnede snakket med [REDACTED] på hans rom, mens han holdt på med et dataspill. Han fortalte om spillet, hva han gjorde på skolen og hvordan det var med andre jevnaldrene. Han svarte adekvat og ga en god kontakt i situasjonen selv om han var mer reservert og vaksom når han og jeg var alene enn når han var sammen med fosterforeldrene.

Jeg kommenterte at vi hadde snakket sammen før og han lurte på hvorfor jeg var der nå. Når

jeg svarte at jeg var det for å se hvordan han hadde det slo han seg til ro med det. På direkte spørsmål sa han at han trivdes. Han ga intet svar når jeg spurte om han savnet familien sin. Han ble bare stille.

██████ ble hentet av sin støttekontakt og ██████ virket glad og fornøyd når de dro og sa adjø og gikk av gårde og virket både glad og tilfreds.

Under hele perioden som undertegnede observerte ham registrerte jeg ingen tegn på avvikende adferd. Han fremviste en normal sjenanse overfor så mange voksne. Han virket trygg og rolig. Han fremviste interesse i det som han ble spurt om. Kunne fortelle på oppfordring og viste et nyansert følelsesregister. Han hadde ingen tegn til avvikende språkbruk og ingen motorisk uro eller avvikende eller repetitive bevegelser. Han lekte med familiens hund og var rundt de voksne på normalt vis.

I sum var dette en helt annen gutt enn jeg observerte våren 2005.

I samtalene med fosterforeldrene kom det frem at mor og far hadde takket nei til besøksordningen og de hadde ikke truffet ██████ etter plasseringen sommeren 2005. De ville ikke gjennomføre besøksordningen når de ikke fikk ha ██████ hjemme på besøk.

Oppstarten av fosterplasseringen hadde vært vanskelig med en ██████ som både var engstelig og urolig og isolerte seg mye. Fosterforeldrene så en variasjon i adferd og utvikling som hang sammen med når ██████ hadde mye kontakt med sine foreldre pr. telefon så ble han urolig isolerende og til dels stakk av. Han lot seg lite trøste og snakke med og anklaget fosterforeldrene for ulike saker. Han stakk seg unna og benektet at han snakket med mor på telefon. Dette gikk også utover skolegang.

Det var et klart mønster med at det gikk jevnt bra i perioder med liten kontakt med foreldrene og dårligere i perioder med mye kontakt.

Etter at fosterforeldrene skjermet han for denne telefonkontakten falt gutten til ro. Han deltar i familiens sosiale aktiviteter og viser god sosial fremgang selv om han er en krevende gutt som krever mye omsorg og oppmerksomhet og tydelige voksne. ██████ lever i en familie med tydelig struktur noe han tydelig profiterte på.

Etter at det ble kontroll på mobiltelefonbruk har foreldrene skrevet brev til ham. Disse brevene uroer ham også selv om de er nøytrale i innhold. Brevene signaliserer at foreldrene er glad i ham og at han snart skal komme hjem igjen. Dette fører til tilbakeslag for ██████ og han isolerer seg og trekker seg inn i seg selv og virker trist og usikker. I disse periodene er det vanskelig å få kontakt med ham og han avviser de voksne rundt seg. Skjermes han for brev og kontakt fremstår han som mer balansert og tilfreds og fremskrittene er å tilstede.

I fosterhjemmet har ██████ tydelig knyttet seg til de voksne og han profiterer på de nære og tette båndene.

Vurdering:

Undertegnede har sett en dramatisk endring i ██████ sin adferd til det bedre. Det er ingen tegn som peker i retning av verken Tourette syndrom, Asberger eller noen annen gjennomgripende utviklingsforstyrrelse.

bob

Hans tilstand med en reaktiv tilknytningsforstyrrelse har profitter på plasseringen i en velstrukturert familie med en profesjonell holdning til guttens behov. Han viser en god utvikling både på intellektuelle, emosjonelle og sosiale områder. Han har bedret sin kontaktevne og søker sosialt samspill.

██████ er i god utvikling selv om det er viktig å se at det er et betydelig arbeid som fortsatt ligger foran. Det viktige synes å få en velstrukturert situasjon som kan vare over tid.

Tingretten vedtok samvær mellom ██████ og hans foreldre en gang pr mnd. Foreldrene har takket nei til dette og fratatt ██████ muligheten til å treffe dem. Dette har utvilsomt vært vanskelig for ██████ og særlig når det har vært perioder med mye mobiltelefon kontakt. Dette har ikke vært til ██████ sin fordel målt ut i fra hans adferd.


Dette har vært vist tidligere også på Tune Korttidshjem at ██████ reagerer negativt på kontakt med foreldrene pr. telefon.

I fosterhjemmet har det også vist seg at brev har noe av den samme effekt selv om det er lettere å styre og kunne støtte ██████ i hans reaksjoner.

Det synes for den sakkyndige at det er veldokumenter at ██████ reagerer negativt på kontakten med foreldrene i den form den har vært nå, og at det går ut over hans psykiske helse og hemmer hans fremgang både sosialt og følelsesmessig.

Undertegnede ser det derfor som nødvendig å kontrollere og skjerme ██████ for en ukontrollert kontakt med foreldrene.

Kontakten bør foregå i de former som er vedtatt av Fredrikstad Tingrett og foreldrene påfører ██████ en ytterligere belastning ved å nekte samvær og å ta en kontakt uten tilsyn.



Bjørn Roald Larsen
Psykolog
Spesialist i klinisk psykologi;NPF